

demokratiet stod saaledes, men det staaer jo alligevel noget anderledes, hvis jeg forstaaer det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) rigtigt. De Herrer staa saaledes, at selv om Flertallet stemte for den Skala paa den direkte Beskatnings Omraade, som er opstillet fra deres Side, vilde de dog ikke selv stemme for Lovforslaget med deres egen Skala, thi de knyttede den absolutte Betingelse til for overhovedet at ville gaa med til til Fordel for Statskassen at tilvejebringe nye Indtægter, at vi skulle gaa i Lag med at reducere Militærudgifterne ret alvorligt.

De Radikales Stilling er vel noget forskellig derfra. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) gjorde allerede ved første Behandling af Skattelovforslagene opmærksom paa, at hans Partis Stilling ikke var ganske den samme som Socialdemokratiets. Det radikale Venstre er gaaet ind paa, at vi ved Skatteforhandlingerne skulle se bort fra den Uenighed, der er mellem dem og os om Forsvarsspørgsmaalet, og de forlange i hvert Fald ikke af os, at vi, saa længe vi ere Flertal, skulle gaa med til at kassere det, vi selv have bygget op. Men det radikale Venstre vil alligevel sætte Regeringen paa Smalkost, vil kun Dag for Dag, havde jeg nær sagt, i hvert Fald kun Aar for Aar, være med til at bevilge de Penge, Regeringen har Brug for. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) udtrykte det — jeg tror, det var ved første Behandling — saaledes, at Regeringen stadig skulde have Bevidstheden om, at den skulde tjene sit Brød i sit Ansigtssved. Jeg mener, at det radikale Venstres Stilling overfor Regeringen paa det finansielle Omraade snarere kan udtrykkes saaledes, at de ikke ville give den det daglige Brød, men at deres Bestræbelser gaa ud paa, at denne Regering, der jo ikke i strengeste Forstand er deres egen Regering, skal underernæres i finansiell Henseende. Hvorvidt man nu vil opretholde dette Standpunkt under de senere Forhandlinger, faa vi at se.

Jeg ønsker at gøre en enkelt Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) i Anledning af den Brug, det ærede Medlem gjorde af Kommunaldirektør Westergaards Udtalelser. Det ærede Medlem har selvfølgelig Ret i, at Kommunaldirektør Westergaard nu er kommen til den Anskuelse, at vi kunne nøjes med langt færre Penge, end Finansministeren har forlangt, men det er en Anskuelse, han nylig er kommen til. Han har saa sent som i Efteraaret 1910, altsaa for 1½ Aar siden,

været af ganske modsat Anskuelse, idet han da mente, at Staten burde have nye Indtægter omtrent til det Beløb, som den højtærede Finansminister har foreslaaet, og han var den Gang saa langt ude, at han efter at have sagt: Vi bør ikke leve i Haabet om, at bedre Tider ville skaffe Balance, føjede til, at selv om det skulde vise sig, at der blev et bedre Forhold mellem Indtægter og Udgifter, end vi havde paaregnet, skulde man ikke være ængstelig af den Grund, thi det vilde føre til, at vi saa i ringere Grad, end det ellers vilde være Tilfældet, blev nødt til at henvende os til det udenlandske Pengemarked. Hvem der nu har Ret, om det er den Kommunaldirektør Westergaard, som holdt Foredrag i Nationaløkonomisk Forening den 24. November 1910, eller den Kommunaldirektør Westergaard, som har skrevet denne Pjece nu for nylig, skal jeg ikke komme ind paa at afgøre. Ærede Medlemmer kende min Opfattelse af den finansielle Situation. Jeg deler tilnærmelsesvis den Opfattelse, som den højtærede Finansminister har givet Udtryk ved sine Lovforslag. Jeg udtalte ved første Behandling, at det var mit Indtryk, at Finansministeren havde ønsket at holde sig paa den sikre Side, men dette at holde sig paa den sikre Side er ikke ganske det samme som at være for langtovre paa den sikre Side. Skulde der komme flere Penge ind i Statskassen ved de Reforme, vi her vedtage, end ventet, og skulde i det hele taget Forholdet mellem Statens normale Indtægter og Udgifter blive gunstigere, end vi i Øjeblikket have Grund til at tro, vil der nok blive Brug for Pengene ogsaa paa en Maade, som dette Ting kan være tjent med. I det hele taget ville disse Penge ikke blive brugte til andre Ting, end dette Ting gaar med til.

Jeg kunde have Lyst til at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) fremsatte om Ministeriet. Der laa i det ærede Medlems Udtalelser en Beklagelse af, at Ministeriet stod saa enigt. Det laa paa Bunden af hans Udtalelser, at saa længe Ministeriets Medlemmer stod samlede, det vil sige, at saa længe der var den Enighed indenfor Ministeriet, som der helst bør være indenfor ethvert parlamentarisk Ministerium, var det vanskeligt for de Herrer af Oppositionen at faa fat paa Ministeriet. Men kunde man faa fat paa dem enkeltvis, lod det sig maaske bedre gøre. De have dog for den Slags Skyld ogsaa prøvet dette sidste. De have haft en enkelt af Ministrene til Behandling, og det ærede